

Piristen sukuseura ry

www.pirinen.suvut.fi

• Jäsenkirje 1/2017, Savonlinnassa 30.05.2017

Hyvät Piristen suvun jäsenet

Tässä kirjeessä on puheenjohtajan tervehdys, jatkoa Alpo Pirisen tarinaan sukuseuran hallituksen toiminnasta, jäsenmaksusta, myyntiartikkelit ja yhteystiedot.

Puheenjohtajan tervehdys.

Hyvät sukuseuralaiset, tervehdys täältä Savonlinnasta missä kevät on ollut kylmänpuoleinen, kesään mennään lyhyin askelin. Minäkin sain vihdoinkin jäsenkirjeen työn alle kaiken kiireen keskellä.

Hallitus kokoontui Jyväskylässä, käsitelimme siellä sääntömääräiset asiat, kesän 2018 sukutapaamista, joka järjestetään Kouvolassa. Sukututkimusta jatketaan dna testeillä viidestä sukuhaarasta, sukututkija Ari Kolehmainen tekemän tarjouksen pohjalta, tiedoittelimme, kun asiasta saadaan lisätietoja. Kesän matkaa 2017 ei järjestetty, koska määräaikaan mennessä ei ollut riittävästi ilmoittautuneita. Kesän 2018 sukutapaamisessa olisi mukava nähdä uusia jäseniä ja innokkaita sukuseuran toimintaan mukaan haluavia. Asiat sukuseurassa eivät ole vaikeita hoitaa, mutta omaa aikaa se kuitenkin vie, toiminta on kuitenkin mielenkiintoista. Hyvää alkavaa kesää ja toivotaan, että ilmat muuttuisivat kesäisemmiksi.

Tapaamisiin kesällä 2018 Kouvolassa.

Terveisin puh.joht. URHO PIRINEN

Hallitus on kokoontunut viime jäsenkirjeen jälkeen 18.2.2017 Jyväskylässä. Kokouksessa kuultiin ja hyväksyttiin viimevuoden tilinpäätös, joka oli (XXX) ylijäämäinen, kuultiin vuoden 2016 toimintakertomus, joka hyväksyttiin. Vuosien 2017 ja 2018 talousarvioesityksessä huomioitiin v. 2016- vuosikokouksen hyväksymä 5 € jäsenmaksujen korotus.

Toimintasuunnitelmat vuosille 2017 ja 2018, hallitus kokoontuu 2 kertaa vuodessa. Vuosikokous pidetään kesällä 2018, sukuseuran jäseniltä toivotaan Piristen eri ammateista kertovia artikkeleita, jatketaan henkilö- ja sukutarinoiden kokoamista, ja mahdollisuuksien mukaan julkaistaan kirja. Artikkelit ja henkilötarinat, sekä valokuvat voi lähettää sukuseuran toimihenkilöille.

Sukututkija, FM Ari Kolehmainen tarjous: hallitus 18.02.2017 kokouksessa hyväksyi mikkeliäläisen sukututkija Ari Kolehmainen tarjouksen Piristen suvun 1500-1600 lukujen mahdollisten tutkimusaukkojen täydentämisestä ja sukujen yhdistämisestä tekemällä DNA-testi 4:stä Piristen sukuhaarasta. Tutkijan pyynnöstä, testi tehdään viiden lähtöhenkilön mieslinjan miespuoliselle jälkeläiselle. Ko. sukututkijan mukaan tutkimus kestää n. kaksi vuotta, se mahdollistaa seuralle tutkimuksesta aiheutuvan pidentyneen maksuajan.

Vuoden 2018 vuosikokous pidetään 9-10.6 Kouvolassa. Alustavasti hyväksyttiin Erkki Sillanpään laatimat lauantain ja sunnuntain kokousohjelmat. Tarkempi kokousohjelma kevään-2018 jäsenkirjeessä.

Jäsenmaksut vuonna 2016 tilivuoden lopussa oli 102 jäsenmaksun suoritusta, joista 78 perhe- ja 24 yksilömaksua. Kaksivuotta jäsenmaksun maksamatta jättäneitä vuoden 2016 lopussa oli 2, korkeasta iästä johtuen vapautusta seuran toiminnasta pyysi kaksi, seuran jäseniä kuoli kaksi, uusia jäseniä liittyi kahdeksan. Vuosikokouksessa päätettiin jäsenmaksun korotuksesta. Vuodesta 2017 alkaen yksilöjäsenmaksu on 20 € ja perhemaksu 30 €.

Jatkoa Alpo Pirisen henkilötarinaa...

Vanhemmat

Äitini Lyly Westin sukujuuret olivat Elimäellä ja isäni Karjalassa, jonne Piristen suku oli asettunut kolme sukupolvea aiemmin. Sukujuuret ulottuvat kuitenkin Kaavin Karsikkovaaraan, josta yksi talon veljeksistä lähti Sortavalaan ja siitä nuoremmat sukupolvet Ruskealaan.

Isälläni, Johanneksella, oli kaksi nuorempaa veljeä, Emil ja Pekka sekä sisar lida, joka kuoli nuorena. Pekka hakeutui kauppakouluun Sortavalaan, mutta sairastui kesken opintojen ja koulu jäi kesken. Lääkärin lausunto oli parantumaton sydänsairaus, joka todennäköisesti ei pitänyt paikkaansa. Taustalla saattoi olla pilaantuneiden ruokien syöti, sillä huonon elintarviketilanteen vuoksi Pekka toi kotoaan paljon ruokaa, joka kuitenkin pilaantui huonojen säilytystilojen vuoksi. Isäni oli tällöin muuttanut jo Valamoon perheineen ja niin myös Pekka muutti sinne. Äitini oli tarmokas ja taitava ruuanlaittaja ja Pekka alkoi pian toipua. Siskoni joka oli meistä vanhin kertoi, että Pekka oli hiihtänyt ja lasketellut mäkeä hänen ja veljeni Paulin kanssa ajankuluksi, koska ei pystynyt töihin. Toipuminen oli kuitenkin nopeaa ja isäni suunnitteli pian jo Pekan kanssa myllyn ostoa, koska myllärin työ ei olisi fyysisesti raskasta. He ostivatkin yhdessä Koirinojan myllyn Impilahden pitäjästä ja Pekka hoiti myllyä yhden apulaisensa kanssa talvisotaan saakka. Pekka oli hiljainen ja aran oloinen, mutta miellyttävä käytökseltään. Hän kuoli 88-vuotiaana.

Keskimmäinen veli Emil kouluttautui poliisiksi. Hän hoiti kotipitäjänsä poliisin tehtäviä sotiin saakka. Työn ohessa hän hoiti syntymäkotinsa maanviljelyä vaimonsa kanssa. Luonteeltaan hän oli maltillinen, leppoisan tuntuinen herrasmies. Poliisin tehtävistä hän sai paljon kiitosta esimieheltään nimismieheltä Simo Härköseltä. Härkönen kuvaa Ruskeala sanoin ja kuvin -kirjassa Emiliä hyvänä tarinan kertojana ja mainitsee myös, että yhteistyö hänen kanssaan sujui hyvin. Emil sairastui lihasrappeumaan ja joutui jäämään eläkkeelle jo ennen eläkeikää. Myös Emil osti vielä eläkkeellä ollessaan vesivoimalla toimivan myllyn ja hoiti sitä muutaman vuoden ennen kuin sairastui vakavammin.

Isäni, joka oli vanhin veljeksistä oli luonteeltaan täysin erilainen kuin nuoremmat veljensä. Räiskähtelevä, kovaääninen, puhelias mies, joka suuttui nopeasti, eikä kovin nopeasti leppynytään. Kun vanhempamme ostivat maatilan, Valamon, sen rakennukset ja viljelysmaat olivat ränsistyneet. Työmaata oli paljon ja työvoimaa tarvittiin. Isä oli kuuluttanut Matkaselän asemalla ihmiselle, että jos tulee työtä kyseleviä miehiä, niin neuvokaa Valamoon. "Työtä on, mutta ei saa pitää kiirettä rikastumisella." Tämä tarkoitti, että ylöspito annettiin, mutta palkka oli pieni. Kulkumiehiä olikin tarjolla. Eräskin täysin tuntematon mies tuli kysymään töitä ja sai, ollen talossa 7 vuotta. Hän oli isääni hieman nuorempi ja he tulivat hyvin toimeen, eivät riidelleet kertaakaan. Hän meni sitten naimisiin, mutta jäi asumaan tilan toiseen asuinrakennukseen. Seuraava pitempiaikainen työmies oli 4 vuotta, talvisotaan saakka. Tämänkin mies tuli isäni kanssa hyvin toimeen, mikä on meitä ihmetyttänyt isäni luonteen huomioiden. Tilapäisiä miehiä tuli ja meni. Moni tuli uudelleen. Tilan koko pinta-ala oli 254 hehtaaria, josta peltoa oli n. 20 hehtaaria. Syksyisin tarvittiin aina miehiä sadonkorjukseen, mutta niitä saatiin helposti, ei tarvinnut hakea.

Isälläni oli suuri innostus maatilan kohentamiseen, etenkin viljelemiseen. Isännät pitivät tilaisuuksia, joissa asiantuntijat antoivat vinkkejä uusiin viljelymenetelmiin. Isäni maatilojen osto ihmetytti minua, koska siitä ei ollut paljon puhetta lasten kanssa. Miten ihmeessä veloissa oleva torpan poika ostelee maatiloja?

Ensimmäinen maatila, jonka hän osti, oli Kaalamon syrjäkylällä oleva Pahisto. Osuuspankki rahoitti kaupat kiinnelainan turvin. Isälläni oli tarkoitus viedä perheensä, vaimo ja kolme lasta, Pahistoon, sillä he asuivat edelleen isäni synnyinkodissa anopin valvonnassa. Äitini ei kuitenkaan suostunut muuttamaan niin syrjäiseen paikkaan, joten alkoi uuden tilan etsiminen. Pian hän löysikin Valamon- tilan ja Pahisto myytiin. Valamossa oli hyvä metsä ja metsän myynnillä tila oli velaton jo ennen sotia. Kauppojen ajoitus oli oikea, sillä puun hinta alkoi sopivasti nousta.

Myös karja tuotti hyvin ja maito meni kaupaksi. Matkaselän aseman ympäristössä oli paljon maattomia virkamiehiä ja mökkiläisiä, jotka ostivat talveksi halkoja, joten siitä tuli maidon lisäksi säännöllistä tuloa. Saunavastojen tekijät saivat tulla myös Valamoon isännän valvonnassa. Hän kaatoi pieniä koivuja valmiiksi

vastantekijöille ja rouvat olivat tyytyväisiä. Koivut olivat hyvin valikoituja puita, jottei arvopuista revitty oksia. Näin isäntä sai kiitosta, eikä metsää haaskattu. Samalla puhelias isäni sai seurustella ihmisten kanssa.

Isäni harrasti myös hevoskauppaa. Hän osti hevosia markkinoilta ja myi kotona. Aina ei hevoskauppa miellyttänyt äitiäni. Hän teki kauppareissut hevosella niin talvella kuin kesälläkin ja hänen mielestään hevosen piti osata juosta ja totella käskyjä. Häneltä tuli ohjeet hevoskauppaan: "Tuon kopukan saat myydä, eihän se osaa edes juosta" tai "Nyt on hyvä hevonen, tätä et myy". Eihän äiti muuten miesten töissä ollut, ainoastaan heinänteossa hän halusi ajaa haravakonetta. Hän valjasti hevosen itse haravakoneen eteen ja homma alkoi, näin hän oli tehnyt jo lapsuuden kodissaan. Kun heinät oli karheella, hän meni takaisin talon töihin.

Varmaankin vanhempani olivat kokeneet unelmiensa täyttymyksen, kun oli hyvä talo, hyvät pellot, karjaa ja hyvä kyläyhteisö - kunnes...vuonna 1939 oli kaikki jätettävä.

Vielä sodan jälkeen isäni haaveili maatilan ostamisesta. Hän ei ottanut vastaan tarjottua metsäpalstaa velvotteineen. Taloja ei kuitenkaan ollut enää myynnissä, koska kaikki ylimääräinen maa oli lunastettu siirtolaisille ja rintamamiehille. Hän osti sitten Tammenmyllyn Rutilahdesta, sekä lähietäältä pikkutilan, jonka pellot olivat kiviset ja viljelyyn kelpaamattomat. Se tarmo, joka vanhemmilläni oli ennen sotia, oli kadonnut. Eivät he kuitenkaan surkutelleet Karjalaan jäänyttä omaisuutta. Muistan äitini sanoneen: "Ne on unohdettu".

Vielä pari kuvausta Johanneksen luonteesta.

Isäni oli hyvin nuorena joutunut palkkatyöllä maksamaan mökin kauppavelkoja. Kaupan laskuissa häntä suututti erityisesti hänen isänsä mahorkka-tupakkalaskut ja tästä kehittyi suunnaton viha tupakkaa ja viinaa, jopa kahvia kohtaan. Nämä kun eivät olleet Johanneksen mielestä ihmiselle tarpeellisia. Hänelle kehittyi askeettinen elämäntapa, johon kuului mm. se, että uusia vaatteita ei juurikaan hankittu. Vanhat vaatteet paikattiin aina uudestaan ja niissä kuljettiin.

Kun Talvisota syttyi, määrättiin talolliset luovuttamaan hevonen armeijan käyttöön. Hän otti parhaimman hevosen tallista ja talutti sen luovutuspäällikölle. Se hevonen ei palannut takaisin. Isäni oli hyvin isänmaallinen, mutta ei mikään kiihkoilija.

Tammenmyllyn ostaja kertoi Johanneksen muistotilaisuudessa, että kun Johannes oli myynyt hänelle Tammenmyllyn ja kauppakirjat oli jo tehty, ilmoittikin Johannes kaupantekotilaisuudessa, että "minä huuvistan" tätä hintaa. Näin tehtiin uusi kauppakirja alemmalla hinnalla.

Tammenmyllyn myynnin jälkeen vanhempani siirtyivät asumaan vanhimman veljeni Paulin luokse Leivonmäen kirkonkylään Paulin omakotitaloon. Vielä isäni osti kirkonkylästä pikkutilan, jota hän kunnosteli päivittäin aikansa kuluksi. Sen hän testamenttasi Paulille. Kunta halusi pian sen ostaa Paulilta, jolloin tontin hinta oli noussut moninkertaiseksi. Vielä oli Johanneksen viimeinenkin maakauppa onnistunut.

Isäni kuoli 91-vuotiaana muutaman päivän sairastamisen jälkeen.

Itse menin Kuusamossa autokoulunopettajana ollessani naimisiin listä kotoisin olevan opettajan Kerttu Kantolan kanssa 5.10.1958. Vanhin lapsistani, Ossi syntyi Kuusamossa. Nuorempien Antin ja Outin syntyessä asuimme Lapinlahdella jossa Kerttu toimi opettajana nykyisessä Martikkalan koulussa. Itse kävin lisäalassa töissä.

Myyntiartikkelit

kylpypyyhe 100x150cm vaaleansininen, hinta 43 €, sukuvaakunalla ja nimellä varustettu **tilava huopakassi** 32 €/kpl, **pöytästandardi** pienoislippu sukuvaakunalla 35 €/kpl, **sukuviirejä** (4m) 70 €/kpl, **vaakunamuki** 11 €/kpl, **vaakunakilpi** sopii kiinnitettäväksi ulko-oven viereen 25 €/kpl, **vaakunpinssi** (rintamerkki) 10 €/kpl, **pikeepaitoja** sukuvaakunalla keltainen miesten ja naisten kokoja m, x, l, hinta 27 €/kpl.

Sukukirjat

Kaavin Piriset ja **Kiteen Piriset** jäsenhintana 30 €/kpl, ja muut 35 €/kpl, **Nilsin Piriset** jäsenhintana 14 €/kpl, muut 17 €/kpl, uusintapainatus **Enon Piriset** 3 kpl hinta 10 €/kpl (valokuvien painatus hieman epäonnistunut), professori **Kauko Pirisen** luontolehtinen Piristen muutosta Savoan ja Pohjois-Karjalaan hinta 1 €/kpl.

Lähetyksissä postikulut lisätään kaikkien yllä olevien tuotteiden hintoihin.

Kylpypyyhkeet, Piristen vaakunalla varustetut kassit ja pikeepaidat tilataan puh.joht. Urho Piriseltä ja muut varastossa olevat myyntiartikkelit sihteeriltä. Molempien yhteystiedot löytyvät jäsenkirjeestä.

Sukuseurasta kevätterveisin

Puheenjohtaja Urho Pirinen
Seiväsjarventie 43, 57810 Savonlinna
puh. 050 5281345, 015 277878
korjaamo.pirinen@gmail.com

Sihtööri Salli Perämäki
Puronotko 2, 40930 Kinkomaa
puh. 050 3758674
salli.peramaki@luukku.com

Kaikki tuotteet ovat arvokkaita lahjoja suvun jäsenten merkkipäivinä.